

6

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégiuma útján

Fizetési elektronikus irattal készített másolat
2021 AUG 17

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 3.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládán/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-írat	
Érkezett:	2021-AUG 17.
PÉLDÁNY:	1 v. ürlap
MELLÉKLET:	2 KÖZTÜK. megh
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	34 K. 703.858/10

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted]
[redacted] indítványozó a mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk (Ferkóczy Ügyvédi Iroda, [redacted]) útján az Alaptörvény 24. cikk d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Kfv.I.35.123/2021/5. számú ítéletével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.I.35.123/2021/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

INDOKOLÁS

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1. Pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Az indítványozó a 2010-2012. évekre vonatkozóan az akkor hatályos, az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény (Áktv.) 7. §-a szerinti összeszámítási szabály alkalmazásával vallotta be és fizette be az ágazati különadó összegét: 2011. május 31. napján 208.681.000 Ft-ot, 2012. május 31. napján 214.264.000 Ft-ot, 2013. május 31. napján pedig 73.100.000 Ft-ot.

Az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-385/13 ügyben (Hervis-ítélet), előzetes döntéshozatali eljárás keretében 2014. február 5-én hozott ítéletében az alábbiak szerint rendelkezett: „Az EUMSZ 49. és az EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes a bolti kiskereskedelem árbevételére kivetett adóra vonatkozó olyan tagállami jogszabály, amely e jogszabály értelmében kapcsolt vállalkozásnak minősülő, vállalatcsoportba tartozó adóalanyokat arra kötelezi, hogy árbevételüket egy erősen progresszív adómérték alkalmazása keretében adják össze, majd az így kapott adóösszeget egymás között valós árbevételük arányában osszák szét, amennyiben – és ennek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata – a vállalatcsoportba tartozó és a különadó legfelső adósávjába eső adóalanyok többnyire más tagállamban székhellyel rendelkező társaságok kapcsolt vállalkozásai.”

Az EUB által meghatározott szempontok vizsgálatával először a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság állapította meg az Áktv. összeszámítási szabályának diszkriminatív jellegét a 2014. november 6-án kelt 12.K.27.060/2014/24. sz. ítéletében, amelyet a Kúria az EBH.2016.K.3. számon közzétett, 2015. szeptember 24. napján kelt döntésével hatályában fenntartott, majd pedig a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2016. május 11-én kelt 4.K.28.137/2014./17. sz. ítéletében.

Ügyszám: IV/03355-0/2021	
Érkezett:	2021 AUG 30.
Példány:	1
Melléklet:	2

Gratár K.K.

P

A Kúria arra hivatkozással utasította el a felülvizsgálati kérelmet, hogy az indítványozó a visszatérítési igényét a Hervis-ítélet közzétételétől számított 180 napon túl nyújtotta be az adóhatósághoz, ezért az elkésett, így a régi Art. 124/C. § (6) bekezdése szerinti kamatra nem jogosult.

Az előzetes döntéshozatal kezdeményezése iránti kérelem tekintetében pedig úgy foglalt állást, hogy a régi Art. 124/C-D. §-ainak alkalmazásával nem sérül az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elve.

2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúriai határozat a jelen alkotmányjogi panasz tárgya.

Az indítványozó jelen ügyében perújítási eljárás nincs folyamatban.

3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Kfv.I.35.123/2021/5. számú Kúriai döntés 2021. június 17. napján, elektronikus úton került kézbesítésre az indítványozó jogi képviselője részére. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő – amely 2021. augusztus 16. napján jár le - megtartásra került.

4. Az indítványozó érintettsége

Az indítványozó a Kúria előtti Kfv.I.35.123/2021. számú eljárásban, mint felperes vett részt, így érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

5. Annak bemutatása, hogy az általunk állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Álláspontunk szerint a Kúria ítélete sérti az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogát, mivel az ítélet megfosztja az indítványozót annak a veszteségének a megtérülésétől, amely azáltal érte, hogy egy közösségi jogba ütköző jogszabályi előírás miatt évekig (4-6 évig) nem állt rendelkezésére a tartozatlanul befizetett adó összege. Az adóhatóság nem a régi Art. 124/C. §-a alapján rendelkezett a különadóban megállapított adókülönbözet visszatérítéséről, ezért a kamatra való jogosultság sem tehető függővé a régi Art 124/C. § (2) bekezdésében rögzített 180 napos határidő betartásától, mert ez az indítványozó tulajdonhoz való jogának aránytalan korlátozását jelenti.

A Kúria ítélete továbbá hátrányos megkülönböztetést eredményez az indítványozóra nézve azokhoz az adóalanyokhoz képest, akik az általános forgalmi adóról szóló jogszabály megfizetettségi feltételének közösségi jogba ütközése miatt jogosultak visszatérítésre, mivel esetükben a fent hivatkozott EUB ítéletek nyomán kialakult hazai bírósági gyakorlat szerint egyértelműen megállapításra került a jegybanki alapkamattal megegyező kamatra való jogosultság. Sőt a jogalkotó a [REDACTED] - ügyben hozott EUB döntés hatására a kamat mértékét felemelte a jegybanki alapkamat kettő százalékponttal növelt mértékére, (Art 196-197. §), mert a korábbi kamat mértéke kevésnek bizonyult az elszenvedett veszteséghez képest. Emellett a Kúria EBH 2017.K.18. számú ítéletében megállapítást nyert, hogy a megfizetettségi feltétel miatti visszatérítéshez kapcsolódó kamatigény az ötéves elévülési időn belül terjeszthető elő. Ezzel szemben az indítványozótól a Kúria a régi Art. 124/C. § (6) bekezdése szerinti 180 napos határidő betartását követelte meg.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga is sérült, mert a Kúria ítélete nem tartalmaz megfelelő indoklást arra vonatkozóan, hogy miért nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. Továbbá a Kúria a jogalkalmazása során abból a szempontból figyelmen kívül hagyta az uniós és a hazai bírósági gyakorlatban érvényesülő közösségi jogelveket (adósemlegesség, tényleges érvényesülés, egyenértékűség elve), hogy bár a különadóbeli adókülönbözet megállapítása során az adóhatóság egyszer sem hivatkozott a régi Art. 124/C. §-ára, a kamat kérdésében mégis ennek a paragrafusnak az eljárási szabályait kéri számon az indítványozón. Jóllehet ha

az adókülönbözet visszatérítésére nem ezen jogszabályhely alapján került sor, akkor az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvébe ütközik a kamatigénynek a 180 napos határidőhöz kötése. Hiszen az EBH 2017.K.18. sz. ítélet is az eljárási szabályok félértékeléről rendelkezik az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés követelményeinek teljesülése érdekében.

Álláspontunk szerint ha a Kúria az indítványozó tulajdonhoz való jogát, valamint a jogegyenlőséget és a közösségi jogelveket tiszteletben tartva hozta volna meg az ítéletét, akkor az érdemben más, az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező ítéletet eredményezett volna.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A hazai bíróságok az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság követelményének és az E) cikk (1)–(3) bekezdéseinek eleget téve döntéseiket a hazai jogszabályoknak és a közösségi jognak megfelelően kötelesek meghozni. Ennek megfelelően a bírósági határozatoknak összhangban kell állniuk a hazai és a közösségi jogi jogelvekkel és a hazai bíróságok és az EUB ítéletével, kialakult joggyakorlatával.

a) A tulajdonhoz való jog sérelme (XIII. cikk (1) bekezdés)

Az Áktv. 7. §-a szerinti összeszámitási szabály közösségi jogba ütközése miatt az indítványozó a 2010-2012. évekre vonatkozóan tartozatlanul fizetett be a költségvetésbe mindösszesen 366.849.000 Ft különadót, amely összeg – mint a saját vagyona – így az adókülönbözet 2017. májusi kiutalásáig nem állt a rendelkezésére. Önmagában a tulajdonhoz való jog sérelmét jelenti, hogy az indítványozó vagyona egy közösségi jogba ütköző jogszabályi rendelkezés alapján került csökkentésre, elvonásra. Az adóhatóság ezt a sérelmet részben orvosolta azáltal, hogy az adókülönbözetet megállapította és kiutalta az indítványozó részére.

Az indítványozó vagyonát azonban további veszteség érte azáltal, hogy az adókülönbözetnek megfelelő összeg évekig nem állt rendelkezésére és a Kúria döntésének következményeként ez a vesztesége nem térült meg, azaz a közösségi jogba ütköző összeszámitási szabály alkalmazása és a kamatigény elutasítása miatt ennek a veszteségnek az összegével az indítványozó vagyona csökkent.

A [REDACTED] egyben az EUB azt is megállapította, hogy – az indítványozó által igényelt – jegybanki alapkamatnak megfelelő kamatmérték nem alkalmas arra, hogy ellensúlyozza az adóalany számára a kamatok tényleges kifizetéséig az idő múlása által okozott, az érintett összeg értékét befolyásoló értékvesztést, így nem jelent megfelelő megtérítést az adóalany számára az érintett összegek rendelkezésre nem állása miatt.

Ennek az EUB ítéletnek az eredményeként a jogalkotó a kamat mértékét felemelte a jegybanki alapkamat kettő százalékponttal növelt mértékére.

A Kúria azáltal, hogy a régi Art. 124/C. § (2) bekezdésében rögzített eljárási szabályokra hivatkozva utasítja el az indítványozó kamatigényét annak ellenére, hogy az adókülönbözlet kiutalására nem erre a rendelkezésre hivatkozással került sor, megfosztja az indítványozót a veszteségei megtérüléséről és ezáltal korlátozza a tulajdonhoz való jogát.

b) Az indítványozó hátrányos megkülönböztetése (XV. cikk (1) bekezdés)

Álláspontunk szerint a egymással összehasonlítható helyzetben lévő, és ezáltal homogén csoportot alkotó jogalanyoknak tekinthetők azok az adóalanyok, akiknek a megfizetettségi feltétel közösségi jogba ütközése miatt keletkezett visszatérítési igényük és azok, akiknek a javára az adóhatóság az összeszámtási szabály közösségi jogba ütközése miatt állapított meg adókülönbözletet.

A 3040/2021. (II.19.) sz. határozatában az Alkotmánybíróság is megállapította, hogy „*homogén csoportnak azon jogalanyok tekinthetők, akiknek a visszatérítési igénye valamely magasabb szintű bíróság (az Alkotmánybíróság, a Kúria, vagy az EUB) döntésén alapul, amely visszamenőleges hatállyal állapítja meg az adófizetési kötelezettségre vonatkozó jogszabály jogellenességét.*”

A megfizetettségi feltétel kapcsán az EUB kötelezettségszegési eljárásban állapította meg a közösségi jogba ütközést visszamenőleges hatállyal és a hazai jogalkotó külön jogszabályban rendelkezett a visszatérítési igény érvényesítéséről, amely azonban a kamatra vonatkozóan semmilyen előírást nem tartalmazott.

Az összeszámtási szabály tekintetében a közösségi jogba ütközést a hazai bíróságok, végső soron a Kúria állapította meg az EUB Hervis-ítéletében foglalt szempontok szerinti vizsgálat elvégzésével. Az adóhatóság az ellenőrzési eljárásban többször előterjesztett kérelem alapján állapította meg az indítványozó visszatérítésre való jogosultságát, külön jogszabályhelyre nem hivatkozott. Ebből az következik, hogy az indítványozó az adójogi előírásoknak megfelelően terjesztette elő a visszatérítési igényét.

Ahhoz képest, hogy a kettő adózói kör egy csoportot alkot, az Áfa visszatérítésre jogosult adóalanyok esetében az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének érvényesülése érdekében a Kúria az EBH 2017.K.18. számú ítéletében az eljárási szabályok félérteléről rendelkezve megállapította, hogy a kamatigény az ötéves elévülési határidőn belül előterjeszhető és a jogalkotó megemelte a kamat mértékét. Az indítványozót magában foglaló másik adózói kör esetében viszont a régi Art 124/C. § (2) bekezdése szerinti eljárási szabály teljesüléséről függően döntenek a kamatigényről. Jóllehet az indítványozó esetére (ellenőrzési eljárás keretében eredményesen előterjesztett visszatérítési igényhez kapcsolódó kamatigény) ugyanúgy nincs külön jogszabály, mint az Áfa visszatérítéshez kapcsolódó kamatigényre.

Ezért álláspontunk szerint, bár a kettő adóalanyi kör homogén csoportot alkot, az indítványozó hátrányos megkülönböztetésben részesült azáltal, hogy a Kúria olyan eljárási szabályok betartását kérte számon az indítványozón (kérelem 180 napon belüli benyújtása), amelyekhez hasonló előírások (rég Art. 124/D. § (2) bekezdés) teljesítéséről a másik adóalanyi kör esetében eltekintett, azért mert azok alkalmazása az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés követelményeivel ellentétes helyzethez vezetne (EBH 2017.K.18. [28]).

c) Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme (XXVIII. cikk (1) bekezdés)

A tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványa az indokolt bírói döntéshez való jog. Álláspontunk szerint a Kúria nem indokolta meg megfelelően, hogy miért nem kezdeményezett előzetes döntéshozatalt az ügyünkben.

Az Alkotmánybíróság a 26/2015. (VII.21) AB határozat [60] bekezdésében kifejtette, hogy:

„Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint, ha egy előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére kötelezett bíróság előtt merül fel a felek részéről a közösségi jog alkalmazásának, érvényessége megállapításának, illetve értelmezésének a kérdése, és a bíróság a kezdeményezésére irányuló indítvány elutasítása tárgyában nem hoz indokolt döntést, az egyértelműen alappal veti fel a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. A bíróság mérlegelési lehetősége ugyanis nagymértékben korlátozott, főszabály szerint a Bírósághoz kell fordulnia és csak

akkor mentesül e kötelezettsége alól, ha a közösségi jog nem releváns az adott ügyben vagy a közösségi szabály helyes értelmezése a bíró szerint egyértelmű, illetve ha az érintett jogkérdésben a Bíróságnak kialakult gyakorlata van. A kezdeményezésre kötelezett bírónak tehát számot kell adnia arról, hogy kötelezettsége ellenére miért nem fordul a Bírósághoz.”

Ehhez képest a Kúria jelen panasszal támadott ítéletéből nem derül ki, hogy a három felsorolt ok közül pontosan miért nem fordult az EUB-hez az indítványozó ügyében.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sérti továbbá a Kúria ítélete azáltal, hogy figyelmen kívül hagyja az adósemlenség, az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét, mert bár a különadóbeli adókülönbözet megállapítása során az adóhatóság nem hivatkozott a régi Art. 124/C. §-ára, a kamatigény kapcsán a Kúria mégis ennek a paragrafusnak az eljárási szabályait kéri számon az indítványozón és jut arra a következtetésre, hogy azokat az indítványozó nem teljesítette.

Ami azért nem helyes megközelítés, mert az indítványozó visszatérítési igényét az adóhatóság már elfogadta, tehát annak előterjesztésére a régi Art.-nak megfelelően került sor. Ebből az következik, hogy ha az adóhatóság a régi Art. 124/C. § alapján ismerte el az indítványozó visszatérítési igényét, akkor nem csak a visszatérítés, hanem a kamat követelés tekintetében is teljesültek az eljárási előírások, vagy ha nem ez a jogszabályhely alapján állapította meg az adókülönbözetet, akkor egy speciális esetről van szó, amelyre a régi Art. nem tartalmaz rendelkezést és ezért a 124/C. § (2) bekezdése szerinti szabályok teljesülése sem vizsgálható, mert azokról a Kúria az EBH 2017.K.18. sz. ítéletében már megállapította, hogy azokat az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének érvényesülése érdekében figyelmen kívül kell hagyni.

III. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Nyilatkozunk, hogy az indítványozó nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott Kúriai ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Mellékelten csatoljuk az ügyvédi meghatalmazást, az elektronikus kapcsolattartásra tekintettel szkennelt formátumban, de nyilatkozunk, hogy az mindenben megegyezik az eredeti példánnyal.

Mellékelten csatoljuk az indítványozó nyilatkozatát, melyben személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Az indítványozó érintettségét alátámasztó dokumentumokként csatoljuk az adóhatóság döntéseit, a bíróságok határozatait és a felülvizsgálati kérelmet.

dr. Ferkóczy Noémi Veronika, ügyvéd
Ferkóczy Ügyvédi Iroda

MELLÉKLETEK:

1. sz. melléklet: Ügyvédi meghatalmazás
2. sz. melléklet: Adatkezelési nyilatkozat
3. sz. melléklet: NAV Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága 3559151679 iktatószámú határozata
4. sz. melléklet: NAV Fellebbviteli Igazgatóságának 2235494235 iktatószámú határozata
5. sz. melléklet: A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.K.32.113/2018/7. számú ítélete
6. sz. melléklet: Az indítványozó felülvizsgálati kérelme és nyilatkozata
7. sz. melléklet: A Kúria Kfv.I.35.123/2021/5. számú ítélete